

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....6:19
מוצאי שב"ק.....7:48
שיעורים כסדרן
נ"ך.....דברי הימים ב ז' ח'
בבלי.....ביצה ל"ב
ירושלמי.....נזיר ל"ח
תוספתא.....מגילה ג'
רמב"ם.....כלי המקדש ב'

שעה 11, גליון 5 (520)

פרשת בראשית, כ"ו תשרי, עברכים חודש חשוון, שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהר"ש דערציילט שבת בראשית

דעם שבת רופט מען "שבת בראשית", דאס איז נישט נאר ווייל מען ליינט די וואך פרשת בראשית, נאר אויך ווייל דער שבת איז "ראשית" - דער ערשטער שבת פונעם יאר, מיט דעם הייבט מען אן די יאר, עס איז דער קאפ פונעם יאר, ווי אזוי מען פירט זיך אויף דעם שבת אזוי וועט מען זיך פירן א גאנץ יאר, ווייל דער גוף גייט נאכ'ן קאפ.
דערפאר איז גוט דעם שבת אריינצוטראכטן און זיך מאכן א חשבון הנפש און א פלאן ווי אזוי אויסצוניצן די יאר וואס קומט מיט גוטע זאכן, מיט רעדן אסאך צום אייבערשטן, און זיך מאכן שיעורים אין די תורה. אזוי ווערט אויך געברענגט פון הייליגן "דברי חיים" ז"ע אז אין שבת בראשית האט ער זיך מסדר געווען זיינע שיעורים אויף די גאנצע יאר.
אויב מען וועט אויסניצן דעם שבת ווי עס דארף צו זיין, מיט גוטע רצונות, וואס מען וויל דאס יאר טון, וועט נאכדעם קומען א גוטע יאר, פול מיט אלע גוטע זאכן.
לאמיר איבערגיין עטליכע גוטע נקודות וואס מען קען זיך פארנעמען יעצט, שבת בראשית, אויף די גאנצע יאר.

דאווענען מיט מנין

די ערשטע זאך דארף זיך א איד פארנעמען צו דאווענען יעדן טאג מיט מנין אין בית <<<<<<

א נוארט אויף די פּרשָה

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ, די הייליגע תורה דערציילט אונז אז דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, און דער אייבערשטער ווערט אנגערופן אין אנהויב מיט'ן נאמען "אלקים", און די זעלבע איז אזוי ווייטער ביי אלע מאמרות ווערט דער אייבערשטער אנגערופן מיט דעם נאמען, ביז שפעטער אין פסוק שטייט שוין "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות ה' אלקים ארץ ושמים" (בראשית ב, ה), דארט ווערט נא דערמאנט ביי'דע נעמען פון באשעפער.

זאגן אויף דעם חקמינו זכרונם לברכה (עין רש"י פסוק א) אז אין אנהויב האט דער אייבערשטער געוואלט באשאפן די וועלט נאר מיט מדת הדין, וואס דאס איז דער נאמען "אלקים", ער האט אבער געזען אז די וועלט וועט זיך נישט קענען האלטן אזוי, האט ער צוגעלייגט מדת הרחמים, וואס דאס איז דער שם הו"ה.

דארף מען פארשטיין ווי אזוי מיר קענען דאס נוצן אויף למעשה, ווי אזוי קען דאס אונז לערנען א וועג אין לעבן אויף דער וועלט?

נאר דער שם "אלקים" איז בגימטריא "הטבע", דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט עס זאל אויסזען ווי עס פירט זיך בדרך הטבע, עס האט א וועג ווי אזוי זאכן ארבעטן און טוען זיך אויף דער וועלט. און דאס איז זייער שווער פאר מענטשן צו קענען נעמען און אויסהאלטן, ווייל די וועלט איז פול מיט צרות און יסורים, יעדער גייט אריבער אסאך שוועריקייטן און צרות אויף דער וועלט, און ווען מ'מיינט אז אלעס איז נאר טבע, מקרה, און מזל, אזוי פירן זיך זאכן פון זיך אליין, דאן איז מען אויף גרויסע צרות, מ'קען זיך נישט דערהאלטן אויף דער וועלט.

דערפאר האט דער אייבערשטער צוגעלייגט דעם שם הו"ה, וואס דאס ווייזט אז עס איז גארנישט דא אויף דער וועלט אויסער דעם אייבערשטן, אפילו ווען עס קען אויסזען ווי זאכן פארטן פון זיך אליין, איז אבער דער אמת אז נאר דער אייבערשטער אליין פירט יעדע זאך מיט א פונקטליכקייט, און אפילו די זאכן וואס זענען אויס ווי שלעכט און שווער, איז עס אבער באמת נאר חסדים און טובות פון הייליגן באשעפער.

דאס איז די ארבעט פון א איד אויף דער וועלט, צו חזר'ן אסאך אמונה, ארייננעמען אין זיך אז נאר דער אייבערשטער פירט יעדע זאך, און אלעס איז פאר'ן טובה פונעם מענטש, און אזוי קען ער אריבערגיין אלע שוועריקייטן בשלום.

אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות ברין, סימן נ"ג) אז ווער עס האט אמונה האט א גוט לעבן, ווייל ווען ס'גייט אים גוט איז דאך זיכער גוט, און אפילו ווען עס קומט עפעס שלעכטס אויף אים, שטארקט ער זיך מיט אמונה, ער גלויבט אז אלעס איז נאר פאר זיין טובה. ווידער דער וואס האט נישט קיין אמונה חס ושלום, ער האט בכלל נישט קיין לעבן, ווייל אפילו ווען ס'גייט אים גוט, איז ער די גאנצע צייט באזארגט אפשו וועלן די גוטע צייטן אריבער גיין און ער וועט בלייבן מיט גארנישט, און ווען עס גייט אים נישט גוט האט ער בכלל נישט מיט וואס זיך צו טרייסטן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן ד') אז ווען א מענטש קומט צו די אנערקענונג אז אלעס וואס פארט צו אים איז נאר פאר זיין טובה, סיי דאס גוטס און סיי די שלעכטס איז אלעס נאר פון באשעפער פאר זיין טובה, איז דאס ממש מעין עולם הבא, ווייל לעתיד לבוא וועט יעדער זען מיט די אויגן אז עס איז בכלל נישט אזא זאך ווי שלעכטס, מ'וועט מאכן די ברכה "הטוב והמטיב" אויף יעדע זאך, ווייל דעמאלט וועט שוין יעדער פארשטיין אז די גאנצע טבע איז נאר דער אייבערשטער אליין, און אלעס וואס זעט שלעכט איז באמת גוט, און ווער עס איז זוכה נאך אויף די וועלט אריינצונעמען אין זיך די שטארקע אמונה, לעבט ער שוין דא אזוי ווי אין עולם הבא, ער האט א גוטע און געשמאקע לעבן אין סיי וועלכע מצב ער געפונט זיך נאר.

(תוף הנחל בראשית תשע"ה)

א גוט ווארט

ווען משה רבינו האט די אידן האבן געמאכט, דעם חטא העגל - האט ער געזאגט (עיטו יו'): "עדנין חביבותא הוא גבו", דער אייבערשטער האט ענק נאכאלץ ליב, אידן טוט תשובה, קומט צוריק צום אייבערשטן.

דאס גייט ארויף אויפ'ן מענטש אליינס, מען טאר זיך נישט קלאפן, מען טאר זיך נישט מבאיש ריח זיין, מען דארף זיך אליינס זאגן: 'דער אייבערשטער האט מיר נאכאלץ ליב; אפילו איך האב געטון דאס און דאס וכו' וכו', האט מיר דער אייבערשטער נאכאלץ ליב; נאר אזוי קען מען תשובה טון, נאר אז מען האלט פון זיך, אויב מען האט זיך פיינט, מען קלאפט זיך אראפ, מען קען זיך נישט לייזן, דעמאלט פאלט מען אראפ אין יאוש און מען לאזט אפ מצוות און מעשים טובים.

(עצתו אמונה יום כיפור תשפ"ב)

**א בְּרִיו פּוֹנֵעַם רֹאשׁ
יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א
שְׁלוֹם בֵּית אִיז
עֲבוֹדַת הַשֵּׁם**

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

מוֹצָאֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, ג' תּש"ר, שְׁנַת
תשפ"ב לַפְּרָט קִטָּן
לְכָבוֹד מִיַּן טִייעֶרער לִיבֶער ... גַּר
יָאיר

אִיךְ זײַן יַעֲצֵט אויפֿ'ן פֿליגער,
גְּעוֹעַנליך ווען אִיךְ קום צוריק פֿון אַ
נְסִיעָה שְׁלֵאף אִיךְ פֿון
אויסגעמוֹטשעטקייט, יַעֲצֵט בֵּין אִיךְ
גוט אויסגעמוֹטשעט, אָבער אִיךְ קען
נִישְׁט שְׁלֵאפֿן, אִיךְ בֵּין אַזוי צוּקאַכט
פֿון פֿרייד פֿון רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִיךְ בֵּין
נִישְׁט בײַ זײַךְ, אִיךְ טאַנץ פֿאַר
שְׂמֵחָה: "אַשְׁרֵינוּ שְׂזָכִינוּ לְהַתְקַרֵּב
לְבִנְנוּ! אַשְׁרֵינוּ שְׂזָכִינוּ לְהִיּוֹת
בְּאוּמַן רֹאשׁ הַשָּׁנָה!"

אִיךְ הָאָף דוּ הָאָסֶט
פֿאַרשטאַנען וואָס מיר הָאָבן
גְּעֶרַעדֶט בִּידֶע טַעג רֹאשׁ הַשָּׁנָה.
מוֹהֲרָא"ש הָאָט אַונז גְּעֶלְעַרנט אַז
שְׁלוֹם בֵּית הָאָט מִיט אַונז, שְׁלוֹם
בֵּית הָאָט מִיט'ן מֵאָן. עָס אִיז נִישְׁט
גְּרִינג צו זײַן אַ בְּרִסְלֵבֶער חֲסִיד, אַ
תּלְמִיד הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ; מוֹהֲרָא"ש
פֿאַרלאַנגט פֿון אַונז מֵעַן זַאל לַעֲבֹן
בְּשְׁלוֹם, מוֹהֲרָא"ש זַאָגט, דַּעַר מֵאָן
הָאָט דִּי מְעַגְלִיקִיט צו אויפֿבויען
דִּי נויב און לַעֲבֹן בְּשְׁלוֹם מִיט אִיר,
זַאל זײַן וואָס פֿאַר אַ פֿרוי עָס זַאל
זײַן; אַ שְׁווערע, אַ שְׁלַעכְטע, אַ
האַרְטע, אַ אִיךְ ווייס נִישְׁט וואָס;
דַּאָךְ דַּאָרף דַּעַר מֵאָן טַרעפֿן אַ וועג
ווי אַזוי צו לַעֲבֹן בְּשְׁלוֹם.

נַעַם אַרײַן דִּי ווערְטער, לַעַב
מִיט דִּי ווערְטער אַ גאַנץ יָאָר;
גְּעֶדעַנְק אַז שְׁלוֹם בֵּית אִיז עֲבוֹדַת
הַשֵּׁם, עָס אִיז אַ הויכע עֲבוֹדָה, יַעֲדֶע
מֵאל מֵעַן גַּעבֵט נאָך אִין שְׁטוּב, מֵעַן
אִיז אַ וַתָּרָן און אַ סבֶּלָן אִיז מֵעַן זײַךְ
מְזַכֵּךְ און מֵעַן קוֹמֵט צו גְּרוֹיֶסע
דַּרְגוֹת.

אַשְׁרֵינוּ שְׂזָכִינוּ לְהִיּוֹת
בְּאוּמַן רֹאשׁ הַשָּׁנָה.
(עֲצַתוֹ אֲמוּנָה יוֹם כִּיפּוּר תשפ"ב)

הַמְדַּרְשׁ מֵעַן זַעַט אַז מַעַנְטֶשן זַעַנען מְזַלֵּל אִין דַּעַם, ווי חז"ל זַאָגן (בְּרַכּוֹת ו'): אַז דַּאווענען אִיז גַּאָר אַ
הויכע גְּרוֹיֶסע זַאָךְ אָבער מַעַנְטֶשן זַעַנען מְזַלֵּל אִין דַּעַם, מֵעַן אִיז זײַךְ מוֹרָה הֵיִתֵּר צו דַּאווענען
אַינדער־היים בִּיחִידוּת, און דוּרְךְ דַּעַם פֿאַרלירט מֵעַן דִּי מַצּוּה פֿון תּפִּלָּה בְּצִיבּוּר, עֲנֻטְפֶּרן אָמּוֹן, קְדוּשָׁה,
בְּרַכּוּ, און קְרִיאַת הַתּוֹרָה. און בְּאַמַּת אִיז שׁוֹיֵן הֵיִינט נִישְׁטאַ קִיין תִּירוּץ פֿאַרוואָס נִישְׁט צו דַּאווענען מִיט
מִנְיָן, ווייל הֵיִינט אִיז שׁוֹיֵן דַּא כְּמַעַט אויף יַעֲדֶע גַאָס אַ בֵּית הַמְדַּרְשׁ, און עָס אִיז דַּא מִנְיָנִים פֿון גַּאָר פֿרי
בִּז גַּאָר שְׁפַעַט, און מֵעַן קען שְׁטענדיג טַרעפֿן אַ מִנְיָן צו דַּאווענען.

דַּעַר יַצֵּר הָרַע הָאָט אָבֵער לִיב צו צוּבִרעֶכֶן דַּעַם מַעַנְטֶשן, "וואָס האָסטוּ צו גִיין דַּאווענען? דו ווייסט
דַּאָךְ יָא אַזוי דו זַעַסט אויס, דו בִּיזט דַּאךְ זײַער ווייט פּוֹנֵעַם אַיַבערשטן, דו בִּיזט פּוֹל מִיט עֲבִירוֹת,
און דַּא קוֹמֵסטוּ דַּאווענען אִין בֵּית הַמְדַּרְשׁ? דַּעַר אַיַבערשטער דַּאָרף נִישְׁט זַאָז דַּאווענען", אָבער דַּאָס
אִיז נֵאָר דַּעַר שְׁלַעכְטער יַצֵּר הָרַע וואָס פֿאַרְגִינט נִישְׁט דַּעַם מַעַנְטֶשן, ווייל דַּעַר אָמַת אִיז פּוֹנֵקֵט
פֿאַרקערט, אויב בֵּין אִיךְ טאַקע אַזוי שְׁלַעכְט, וועל אִיךְ כאַטש טוֹן וואָס אִיךְ קען יָא, אִיךְ וועל כאַטש
דַּאווענען אִין שׁוֹל און דַּאָס וועט מיר העלפֿן אַרויסצוגיין פֿון אַלע אַנדערע פֿראַבלעמען, ווי חז"ל זַאָגן
(בְּרַכּוֹת טו.) אַז דִּי בְּתֵי מְדַרְשִׁים זַעַנען ווי אַ מְקוּה וואָס רֵיִיניגט און הֵיִיליגט דַּעַם מַעַנְטֶשן, אַזוי אויף דַּעַר
בֵּית הַמְדַּרְשׁ הֵיִיליגט און רֵיִיניגט דַּעַם מַעַנְטֶשן פֿון אַלע עֲבִירוֹת, און דַּעַרפֿאַר אויב בֵּין אִיךְ פִּיל מִיט
עֲבִירוֹת, וועל אִיךְ הערְשֵׁט גִיין אִין שׁוֹל דַּאווענען און דַּאָס וועט מיר העלפֿן אַרויסצוגיין פֿון מִיין
שְׁלַעכְטֵס.

מַעַבִּיר סְדֵרָה זײַן

אויף אִיז יַעֲצֵט אַ גוטע צײַט זײַךְ פֿאַרצוגעמען צו מַעַבִּיר סְדֵרָה זײַן יַעֲדֶע וואָךְ, מַעַנְטֶשן זוכן אַלע מִינֵי
סְגוּלוֹת פֿאַר אַרִיכוּת יָמִים, און דַּא אִיז דַּא אַ סְגוּלָה פֿון חז"ל, ווי חז"ל זַאָגן (בְּרַכּוֹת ח.) לַעֲלוֹם יְשׁוּלִים אָדָם
פֿרִשְׁוִיתוּ עִם הַצִּיבּוּר שְׂכַל הַמַּשְׁלִיִּם פֿרִשְׁוִיתוּ עִם הַצִּיבּוּר מְשַׁלְמִין לוֹ יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו, זַעַט מֵעַן אַ קְלֵאָרע
צוּזאַג פֿון דִּי הֵיִיליגע חֲכָמִים אַז ווער עָס וועט מַעַבִּיר סְדֵרָה זײַן, וועט לַעֲבֹן לֵאמֹר.
דִּי בְּעַסְטֶע זַאָךְ אִיז ווען מֵעַן הֵיִיבֵט אָן מַעַבִּיר סְדֵרָה זײַן שׁוֹיֵן פֿון זונטאַג, אַזוי ווי עָס ווערט גַע־פֿסַק'נט
אִין שְׁלַחן עָרוֹף (אוֹרַח חַיִּים ס' רפ"ה סעיף ג.) אַז מֵעַן קען שׁוֹיֵן פֿון זונטאַג אָנהייבן מַעַבִּיר סְדֵרָה זײַן, און דַּעַר
מִשְׁנֵה בְּרוּרָה בְּרַעַנְט (שם) אַז דַּעַר הֵיִיליגער גַרְ"א פֿלעגט זײַךְ אַזוי פֿירן, דַּאָס מֵיִינט אַז זונטאַג אִיז מֵעַן
מַעַבִּיר סְדֵרָה פֿון אָנהייב סְדֵרָה בִּז שְׁנֵי, מֵאַנטאַג פֿון שְׁנֵי בִּז שְׁלִישִׁי, און אַזוי ווייטער בִּז פֿרייטאַג
עֲנִידִיגט מֵעַן דִּי גאַנצע סְדֵרָה.

כַּאָטש דַּעַר אַר"י הַקְּדוֹשׁ זַאָגט אַז עָס אִיז בְּעַסְט צו מַעַבִּיר סְדֵרָה זײַן דִּי גאַנצע סְדֵרָה פֿרייטאַג, דַּאָרף
מֵעַן אָבערקוקן אויף דִּי מַצִּיאוֹת, פֿאַקטיש זַעהט מֵעַן בײַ רוב מַעַנְטֶשן אַז מֵעַן קען נִישְׁט מַעַבִּיר סְדֵרָה
זײַן פֿרייטאַג, און סְפַעֲצִיעֵל אִין דִּי קוֹרְצֶע ווינטער פֿרייטאַגס אִיז כְּמַעַט נִישְׁט מַעַבִּיר סְדֵרָה
זײַן, און אַזוי גײט דוּרְךְ אַ וואָךְ נאָך אַ וואָךְ און מֵעַן אִיז נִישְׁט מַעַבִּיר סְדֵרָה, ווייל מֵעַן ווייל עָס נֵאָר טוֹן
פֿרייטאַג.

דַּעַרפֿאַר קען מֵעַן זײַךְ בײַ דַּעַם פֿאַרלאַזן אויף דִּי פֿשוּט'ע הִלְכָה אִין שְׁלַחן עָרוֹף, אַז מֵעַן קען שׁוֹיֵן
אָנהייבן מַעַבִּיר סְדֵרָה זײַן פֿון זונטאַג, און אַזוי וועט מֵעַן אויף זײַךְ צו דִּי אַלע גוטע סְגוּלוֹת וואָס
דַּאָס בְּרַעַנְט מִיט זײַךְ.

זַאָגן מַשְׁנִוֹת

יַעֲצֵט אִין "שְׁבַת בְּרֵאשִׁית" אִיז דִּי צײַט אָנהייבן אַ שִׁיעוּר אִין זַאָגן מַשְׁנִוֹת, אַ יַעֲדוֹן טאַג אַ פֿרַךְ אַדַּעַר
צְוויי, יַעֲדֶער אַיַנער וויפֿיל עַר קען, אָנהייבן פֿון אָנהויב מַסַּכַּת בְּרַכּוֹת און אַזוי צוּבִיסלעך דוּרְכְּגִיין שְׁשֵׁה
סְדְרֵי מִשְׁנֵה בִּז מַסַּכַּת עוֹקְצִין, און אָנהייבן נאַכאַמאַל און נאַכאַמאַל.

מַשְׁנִוֹת הָאָט אַ כַּח אַז עָס הֵיִיליגט און רֵיִיניגט דַּעַם מַעַנְטֶשן, און דִּרִיט אִים אַיַבער צו ווערן גוט,
מִשְׁנֵה אִיז דִּי אוֹתוֹיֹת נְשֵׁמָה, עָס רֵיִיניגט דִּי נְשֵׁמָה, מִשְׁנֵה אִיז דִּי אוֹתוֹיֹת מִשְׁנֵה, עָס טוִישְׁט דַּעַם מַעַנְטֶשן
צוּם גוֹטן, דַּעַר מְדַרְשׁ זַאָגט (מוֹבָא בַּמְדַּרְשׁ תּלְפִיּוֹת) אַז אֲשֶׁר בֵּן יַעֲקֹב זַיִצְט בַּיַּם טִיר פֿון גַּהִינוּם, און ווער עָס
הָאָט גַעזאַגט מַשְׁנִוֹת לַאֲזַט עַר נִישְׁט אַרײַן דַּאָרט, נֵאָר עַר פִּירט אִים צו זײַךְ אִין גֵן עֵדֶן, און אַזוי זַעַט מֵעַן
אִין פֿסוּק (תְּהִלִּים ל') הַעֲלִיתַ מִן שָׁאוּל נְפִשִׁי, אִיז רַאשִׁי תִיבוֹת מִשְׁנֵה, מַשְׁנִוֹת נַעֲמַט אַרויס דַּעַם מַעַנְטֶשן
פֿון שָׁאוּל תַּחַתִּית, דַּעַרפֿאַר אִיז זײַער גוט זײַךְ צו מַאֲכֵן אַ שִׁיעוּר אִין מַשְׁנִוֹת.

גְּמָרָא

אויף דַּאָרף מֵעַן זײַךְ יַעֲצֵט פֿאַרנעמען צו לַעֲרַנען יַעֲדוֹן טאַג אַבִּיסל גְּמָרָא חַק וְלֹא יַעֲבוּר, ווען אַ מַעַנְטֶשן
לַעֲרַנט גְּמָרָא ווערט עַר אַרומגענומען מִיט דִּי פִיר גְּרוִיס מַלְאָכִים וואָס הִיטֵן אִים פֿון אַלעם שְׁלַעכְטֵס, ווי
עָס ווערט גַעבֶרענגט אִין סִפֶּר הַחַיִּים (לַאֲחוּי שֶׁל הַמְּהַר"ל מִפְּרַאג ז"ל) אַז גְּמָרָא אִיז רַאשִׁי תִיבוֹת גְּבִרְיָאֵל מִיְכַאֵל
רַפָּאֵל אִזְרִיאֵל.

וּבִפְרָט ווען אַ מַעַנְטֶשן אִיז זוכה צו לַעֲרַנען אַ בְּלֵאט גְּמָרָא יַעֲדוֹן טאַג, דַּאָס גַעבֵט אִים אַ צוּרָה פֿון אַ
מַעַנְטֶשן, ווי דַּעַר צְדִיק רַבִּי שְׁלַמֹּה'קֶע זַעַר פֿלעגט זַאָגן אַז ווער עָס לַעֲרַנט נִישְׁט אַ דִּף גְּמָרָא אַ
טַאג הָאָט אַ צוּרָה פֿון אַ בְּהֵמָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, דַּעַרפֿאַר לַעֲרַנט מֵעַן דַּעַם שְׁבַת אַ בְּלֵאט גְּמָרָא, און דַּאָס
וועט העלפֿן אַז מֵעַן זַאל שׁוֹיֵן אַ גאַנץ יָאָר לַעֲרַנען גְּמָרָא.

מְדַרְשׁ

אויף אִיז גוט זײַךְ צו מַאֲכֵן אַ שִׁיעוּר אִין מְדַרְשׁ יַעֲדוֹן טאַג, מְדַרְשׁ רַבָּה און מְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא, דִּי מְדַרְשִׁים
זַעַנען דִּי בְּעַסְטע מוֹסַר סִפֶּר, און עָס אִין דַּעַם בַּאֲהַלְטֵן גַּאָר אַסאַךְ סוּדוֹת הַתּוֹרָה. דַּעַר צְדִיק רַבִּי אַהֲרֹן
קאַרלינער ז"ע הָאָט גַעזאַגט אַז מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ וועט זַאָגן פֿשֵׁט אִין מְדַרְשׁ, ווייל דַּעַר אַר"י הַקְּדוֹשׁ הָאָט
מַסַּבִּיר גַעווען דַּעַם זֹהַר, און דַּעַר בַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ מִיט זײַנע תּלְמִידִים הָאָבן מַסַּבִּיר גַעווען דַּעַם
אַר"י הַקְּדוֹשׁ, אָבער אויף מְדַרְשׁ וועט מְשִׁיחַ זַאָגן פֿשֵׁט, דַּעַרפֿאַר אִיז אַ גוטע זַאָךְ זײַךְ צו מַאֲכֵן אַ שִׁיעוּר
אִין מְדַרְשׁ, לַעֲרַנען יַעֲדוֹן טאַג אַ שְׁטִיקל בִּזוּ בְּמִשְׁךְ דִּי צײַט עֲנִידִיגט מֵעַן דַּעַם גאַנצן מְדַרְשׁ.

ווען אַ מַעַנְטֶשן הָאָט דִּי פִיר שִׁיעוּרִים אִין מְקָרָא, מִשְׁנֵה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הָאָט עַר אַ גַעשְׁמאַקע סְעוּדָה
פֿאַר זײַן נְשֵׁמָה, און עַר וועט פֿאַקוּמען דִּי בְּרַכּוֹת וואָס יַצְחַק הָאָט גַעבַענְטשֵׁט יַעֲקֹב, וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים -
מִטַּל הַשָּׁמַיִם - וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ - וְרֵב דָּגָן - וְתִירֹשׁ, וואָס דַּעַר מְדַרְשׁ זַאָגט אויף דַּעַם (בְּרַאשִׁית רַבָּה ס"ו, א.) מִטַּל
הַשָּׁמַיִם - דַּאָס אִיז מְקָרָא. וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ - דַּאָס אִיז מִשְׁנֵה, וְרֵב דָּגָן - דַּאָס אִיז גְּמָרָא, וְתִירֹשׁ - דַּאָס אִיז
מְדַרְשׁ.

ווען אַ אִיד נַעֲמַט זײַךְ אונטער דִּי לִימוּדִים אִין דַּעַם שְׁבַת וועט עַר זײַכער הָאָבן אַ גוט גַעבַענְטשֵׁט יָאָר,
דַּעַר אַיַבערשטער וועט אִים שִׁיקוֹן אַלע גוטע הַשְׁפָּעוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת אויף אַיַיביג.

(תּוֹרַת הַנְּחֻל שֶׁב"ק בְּבוֹקֵר פ' בְּרַאשִׁית תשס"ט ל"פ"ק)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (קיט)

תנב

ערב ראש חודש שבט איז רבי נתן געפארן צום הייליגן רבי'ן קיין ברסלב, און דער רבי איז דאן געפארן צום שטאט טולטשין, צו זיין פעטער הרב הקדוש רבי ברוך פון מענעביץ זי"ע, וואס האט זיך דאן דארט אויפגעהאלטן ווי געווענליך.

תנב

ווען דער רבי איז צוריק געקומען האט ער געזאגט פאר רבי נתן אז ער ווייסט אלע שרישים פון די תורה פון די פלאץ פון וואו די הייליגע תורה קומט, ווייל ס'זענען דא ווארצלען פון די תורה, וואס זענען נאך העכער פון די תורה, וואס פון דארט ווערט נמשך די גאנצע תורה, און דאס קען אפילו נישט נתלבש ווערן אין די תורה בכלל; און ס'זענען אויך דא זאכן וואס זענען א בחינה פון אן אסמכתא, ס'איז נאר בדרך אסמכתא בעלמא, ס'ליינט זיך אן אויפ'ן פסוק, ווייל ס'איז גאר גרויס און הויך.

תנב

שבת שירה, י"ג שבט, איז דער רבי נישט געווען אינדער היים, ער איז געווען אויפ'ן וועג, אזוי ווי זיין סדר איז געווען צו פארן אויף שבת שירה צו איינע פון די שטעט, און דארט האט ער זאגט תורה אויפ'ן פסוק (שמות ט"ו, ה) "תהמת יכסימו" (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ט).

דעמאלט האט פאסירט די מעשה מיט ר' נפתלי, אז ער האט געזען אין חלום ווי איינער קומט צו אים פון יענע וועלט און פרעגט אים צו וועלן צדיק ער איז מקורב, און ער האט גענעם געזאגט "צום ברסלבער רבי", האט אים יענער געבעטן ער זאל אים עפעס נאכזאגן א דבר תורה פון רבי'ן, און אזוי ווי ס'איז געווען דעמאלט גלייך נאכדעם וואס ער האט געהערט די תורה פון רבי'ן, האט אים ר' נפתלי געזאגט די אנהויב פון די תורה, "די עיקר חיות באקומט מען פון תפלה, ווי דער פסוק זאגט (הילים מ"ב, ט) תפלה לקל חיי", און ווען דער מענטש פון יענע וועלט האט דאס געהערט, איז ער געווארן זייער איבערגענומען מיט א שטארקע התלהבות און א געוואלדיגע תשובה, און פון גרויס התלהבות און תשובה האט ער זיך אויפגעהויבן העכער און העכער, ביז ער איז נעלם געווארן פון אים.

תנב

ווען ר' נפתלי האט זיך ערוועקט, איז ער געקומען צום רבי'ן און אים דערציילט דעם חלום, האט דער רבי זיך אנגערופן צו אים, "מיינסטו דען אז אויף יענע וועלט הערט מען אויך מיין תורה אזוי ווי איר הערט עס דא? גיין, דארט אויף יענע וועלט, ווען מ'הערט א דיבור פון מיר, איז דאס גאר אן אנדערער ענין!"

תנב

דערנאך איז דער רבי צוריק אהיים געפארן קיין ברסלב, און ער האט אנגעהויבן זאגן די תורה "ואלה המשפטים" (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ד), און ער האט געזאגט צוביסלעך, שטיקל ביי שטיקל.

דער רבי האט דעמאלט דערציילט אז דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע איז געווען ביי אים און האט אים געזאגט אז ווען מען איז פוגם אין ארץ ישראל, פאלט מען אריין אין גלות, און דער סימן דערצו איז דער פסוק (בראשית מ"ט, כ"ד) "משם רעה אכן ישראל". און דער רבי האט געבעטן פון אנש' שלומינו אז זיי זאלן אים זאגן פשט אויף דעם מראה, אבער קיינער האט נישט געוואוסט וואס צו זאגן.

נאכדעם האט רבי נתן געוויזן פאר'ן רבי'ן די תורה "צהר תעשה לתבה" (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ק"ב) וואס ער האט געהאט אפגעשריבן פאר זיך, דער רבי האט אריינגעקוקט אין די תורה, און האט זיך אנגערופן (פענית ד) "ומתלמידי יתור מבלם", פון מיינע תלמידים האב איך זיך נאך דאס מערסטע געלערנט, ווי צו זאגן אז יעצט ווייסט ער שוין פשט אין די מראה.

דאן האט ער צוגעגעריגט דעם מאמר "ואלה המשפטים", און דארט רעדט דער רבי פון אמונה און פון ארץ ישראל, אז ווען מ'איז פוגם אין ארץ ישראל און אין אמונה, גייט מען אנאפ אין גלות מצרים.

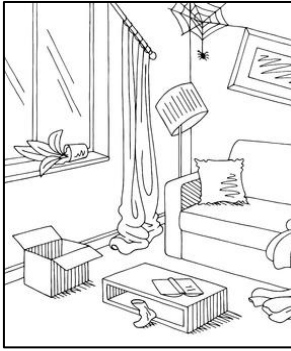
רבי נתן האט געפרעגט פונעם רבי'ן אויב דאס האט צוטון מיט'ן אויבנדערמאנטן מראה, האט דער רבי אים געענטפערט אז די מראה האט ער שוין פון פריער משיג געווען בשלמות.

דערנאך האט דער רבי געגעבן פאר רבי נתן די תורה "תהמת יכסימו", אפגעשריבן בכתב ד' קדשו, און די תורה "צהר תעשה לתבה" איז אויך נכלל אין דעם, און דארט ביים סוף ווערט ערקלערט דעם פסוק "משם רעה אכן ישראל", און א קלוגער מענטש קען אביסל פארשטיין א פשט אויף דעם אויבנדערמאנטן מראה.

פארזעצונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

שו"ת ברסלב

ווי אזוי געב איך זיך אן עצה מיט א שווערן שכן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פרעגן אן עצה פאר א פראבלעם וואס שטערט מיר זייער שטארק. איך האב געקויפט א דירה, און מיין שכן איז זייער א שווערער מענטש, ער געבט זיך נישט אפ מיט די האלדוע, ס'איז אלץ אנגעלייגט מיט שמוץ, און איך דארף עס פסדר אויפרימען, אויך יעדע הוצאה וואס מ'דארף זיך צעטיילן גלייך אויף גלייך, דרייט ער זיך ארויס און אלעס פאלט אויף מיר, אויך מאכן זיינע קינדער פסדר קולות שפעט בינאכט אין די האלדוע און מ'קען נישט שלאפן.

כ'האב אים שוין געווארנט אז אויב ער וועט זיך נישט צושטעלן וועל איך אים רופן צו דין תורה, אבער ער מאכט זיך נישט וויסנדיג, ווי אזוי זאל איך זיך אומגיין מיט אים?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ג' האזינו, ח' תשרי, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויב איז דאס א סכסוך פון געלט - זאלסטו גיין מיט אים צו א רב און דער רב וועט פסק'נען אזוי ווי די תורה זאגט.

אויף די אנדערע זאכן, די ווילדקייט פון די קינדער און די נישט צאמגענומענקייט זכו' וכו' - דאס איז א שווערע געשעפט; וואס קענסטו טון? און וואס קען דער שכן טון? וואס קענען עלטערן טון אז זייערע קינדער זענען מער לעבעדיג און מער צעפלוויגן? האסט צוויי ברירות, אדער זיך אויפפעסן דאס געזונט דיין גאנץ לעבן, אדער קוקן אויף די גוטס פון זיי און זיי ליב האבן.

בעט דעם אייבערשטן עס זאל זיין ליבשאפט צווישן ענק; אז עס איז דא ליבשאפט צווישן די שכנים - פאלן אנוועק פמעט אלע פראבלעמען, ווייל שכנים מוזן זיך ליב האבן, אז נישט איז נישט ווערד די גאנצע הויז; עס איז נישט ווערד גארנישט אין לעבן ווען מען וואוינט מיט שכנים וואס קריגן זיך. עס זענען דא גבירים וואס האבן זיך געבויט פאלאצן און זיי זענען געבעה אין מרה שחורה און עצבות וועגן דעם שכן און יענעם שכן, ווען עס האט באמת גארנישט צו טון מיט די שכנים; עס איז דער מענטש אליינס וואס וויל נישט איינבייגן דעם קאפ און אנערקענען אז עס איז דא א באשעפער וואס ער איז אלעס, ער טוט אלעס, ער מאכט אלעס און עס איז גארנישט דא אן אים.

טראג יעצט אריבער א שיינעם קעיק פאר דייןע שכנים און שרייב אפאר שיינע ווערטער: "לכבוד אונזערע בעסטע שכנים...", וועסטו זען פלוצלונג אז עס וועט דיר מער נישט שטערן די גערודער און עס וועט דיר נישט שטערן די אנדערע זאכן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים. א גמר חתימה טובה.

(עצתו אמונה האזינו תשפ"ב)

BreslevCenter.com/answers

די לאנגע ווינטער נעכט

עס איז דא זייער א גוטע סגולה פאר אלע וואס קענען נישט אויפשטיין צייטליך, מוזקרא"ש זכרונו לכרכה שרייבט דאס כסדר אין 'אשר בנחל' פאר בחורים און אינגעלייט וואס קענען נישט אויפשטיין צייטליך, און זיי שלאפן אריין ביז טיף אינמיטן טאג אריין; די סגולה איז "גיין שלאפן צייטליך". די סגולה קאסט נישט גיין געלט, די סגולה איז נישט עפעס וואס איך פארנאר דיר, און דער סגולה איז ברוך ומנוסה - אז מען לייגט זיך שלאפן צייטליך שטייט מען אויף צייטליך, אבער אז מען איז אויף ביז שפעט אויף דער נאכט שטייט מען אויף שפעט, דאס איז זייער פשוט צו פארשטיין.

געווענליך האבן בחורים זייער ליב אויף צו זיין שפעט אויף דער נאכט, מען פארברענגט די צייט, מען זיצט און מען פלוישט שעות אויף שעות מיט דברים של מה בפה, נאכדעם גייט מען שלאפן מיטדערהייט אן קיין קריאת שמע און אן קיין געגל וואסער, מען פאלט אריין אין בעט און זיך דאך שמים. דער יצר הרע ארבעט זייער שטארק אז מען זאל האבן אזא פארדרייטע סדר היום ווייל אזוי האט ער שוין נאכדעם צוגערונד געלייגט דעם גאנצן טאג. א וואוילער בחור מאכט זיך א סדר, ער גייט שלאפן פרי, און ער לייגט קריאת שמע פאר ער לייגט זיך שלאפן.

חכמינו זכרונם לכרכה זאגן (פרכות ה): "כל הקורא קריאת שמע על מנתו - מדיקין בדילין הימנו", ווער עס לייגט קריאת שמע פאר ער לייגט זיך שלאפן, גייען אלע מדיקים ארום פון אים. נאך זאגן חז"ל (פרכות ח): אז רבא האט געזאגט פאר זיינע קינדער: "אל תשבו על מטת ארמית", איר זאלט נישט שלאפן אין א גוי'שע בעט, עס איז דא אפאר פשטים וואס דאס מיינט, דער ערשטער פשט איז "לא תגנו בלא קריאת שמע", ער האט זיי געזאגט זיי זאלן נישט גיין שלאפן אן קריאת שמע; זעט מען פון דעם ווי חשוב עס איז ווען מען לייגט קריאת שמע פאר מען לייגט זיך שלאפן.

אן ערליכער בחור גרייט ער זיך אן געגל וואסער, וואס דאס איז אן עיקר אין קדושה, און ווער עס וויל זיין הייליג און ריין דארף זייער מקפיד זיין אויף געגל וואסער, נישט אראפ צו גיין פון בעט אן דעם וואס מען גיסט זיך אפ געגל וואסער. און אז מען לייגט זיך שלאפן ווי אן ערליכער איד שטייט מען אויף ווי אן ערליכער איד. דאס איז די בעסטע סגולה וואס איך קען דיר געבן אויפצושטיין צייטליך.

וועסטו מיר אנדא צוריק שרייבן א בריוו אז דו דארפט אן עצה צו גיין שלאפן פרי, א עצה נישט צו בטליגען קיין צייט, א עצה נישט צו פארברענגען די נעכט; די עצה אויף דעם איז, צו בעטן אסאך דעם אייבערשטן אויף דעם. מיין נישט אז אויף אזעלכע קלייניקייטן דארף מען נישט דאווענען און בעטן, דער רבי זאגט (ספר המדות, אות תפילה, סימן לו): "על כל הדברים, הן על דבר גדול הן על דבר קטן, תתפלל", אויף יעדע זאך, סיי אויף א גרויסע זאך סיי אויף א קליינע זאך, זאלסטו מתפלל זיין צום אייבערשטן; דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס תפילה איז, און ווי שטארק תפילה איז, בעט דעם אייבערשטן יעדן טאג: "הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל מיר לייגן צייטליך יעדע נאכט, איך זאל לייגען קריאת שמע פאר איך גיי שלאפן, העלף מיר איך זאל מיר אנגרייטן געגל וואסער, אזוי וועל איך זיין אן ערליכער איד, און איך וועל קענען אויפשטיין צייטליך, און גיין דאווענען אין שול מיט מנין. הייליגער באשעפער, יעדע נאכט ווער איך אזוי פויל, איך דריי מיר אהער און אהין, איך פארברען די נאכט מיט נארישקייטן, נאכדעם פאל איך אריין אין בעט אן קריאת שמע און אן געגל וואסער, העלף מיר אייבערשטער איך זאל מיר קענען צאמנעמען צו גיין שלאפן צייטליך, מיט קריאת שמע", אויב דו וועסט בעטן יעדן טאג דעם אייבערשטן, וועסטו זען אז דו וועסט אנהייבן צו לעבן מיט ישוב הדיעה, דו וועסט אויסנוצן די צייט, און גיין שלאפן פרי און אויפשטיין פרי.

ועל כולם זע צו זאגן יעדן טאג אפאר פרקים משניות, ווייל משניות רייניגט דעם מענטש, "משנה" איז די אותיות "משנה"; ווי מער א מענטש זאגט משניות איז ער זיך משנה אינגאנצן. משניות שלעפט ארויס דעם מענטש פון די טיפסטע בלאטע, משנה איז די ראשי תיבות פון (תהלים ל, ד): "ה' יעליף מ'ן ש'אול נ'פשי", אז מען זאגט משניות נעמט עס ארויס דעם מענטש פון אלע פראבלעמען וואו דער מענטש איז געבערן אריין געפאלן.

(צפתו אמונה וזאת הברכה תשע"ח)

נייעס אינערהאלב

מוסדותינו הק'

פרישער זמן אין ישיבה קטנה

יעצט נאך סוכות, הויבט זיך אן - מיטן אייבערשטנס הילף - דער נייער זמן אין ישיבה קטנה היכל הקודש ברסלב.

די פרישע בחורים, וואס קומען יעצט ארויס פון די הייליגע תלמוד תורה היכל הקודש אין וויליאמסבורג, און האבן ברוך ה' זייער שוין מצליח געווען אין חדר, ווי עס זאגן עדות אלע וועלכע זעען די טייערע קינדער פון די תלמוד תורה, אז אזעלכע קינדער איז שווער צו טרעפן, קינדער וואס לעבן מיטן אייבערשטן, קינדער וואס זענען צו גאט און צו לייט, קינדער ביי וועמען דער הייליגער רבי איז איינגעקריצט ביי זיי אין די בייער און זיי לעבן מיט די אלע הייליגע עצות, ממש לשם ולתפארת.

אלס מגיד שיעור איז אויפגענומען געווארן הרה"ג מוה"ר אלתן רוטה שליט"א וואס איז ברייט באקאנט מיט זיין כח ההסברה, פון וואס די בחורים וועלן זיכער הנאה האבן, און וועלן שטייגן על במתי התורה והיראה.

דער מנהל פון די ישיבה קטנה איז מוה"ר נתנאל פארקאש שליט"א, וואס וועט איה"ה באגלייטן די בחורים טאג טעגליך, אז זיי זאלן מצליח זיין אויפן בעסטן פארנעם.

מיר זענען מתפלל צום אייבערשטן אז די בחורים זאלן גאר שוין מצליח זיין דעם קומענדיגן זמן, לערנען און דאווענען און זיך שטארקן מיט די עצות פון הייליגן רבין אזוי ווי דער ראש ישיבה שליט"א לערנט אונז. מעלין בקודש!

הערליכע יום טוב סוכות

ביים ראש ישיבה שליט"א

גאר א שיינער יום טוב איז אריבער אויף אנשי שלומינו דעם סוכות, ווען מיר האבן געשעפט פרישע כוחות און חיזוק פונעם יום טוב, וואס דאס וועט אונז באגלייטן אויפן גאנצן יאר.

מיטן אייבערשטנס הילף וועלן מיר שרייבן קומענדיגע וואך א לענגערע באריכט פון דעם הערליכן יום טוב, מיט וואס אנשי שלומינו האבן זיך אויפגעפרישט און מחזק געווען מיט די תפלות, שיעורים און דרשות, הושענות און הקפות, בצל הקודש פונעם ראש ישיבה שליט"א.

שישי ושמחו בשמחת התורה!

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידרי"ס, USB, SD, און נאך; דעליזיוערט צו אייער טיר!

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעזיה עס צו שיקן צו איך אהיים

דרשות הושענא רבה

ווארעמט אייך אן צום קאלטן ווינטער מיט די תפלות, הושענות, און דרשות, פון הושענא רבה ביים ראש ישיבה שליט"א

קול ברסלב

212-444-9191

1, 2, 1, 8, 1, 6

עצתו אמונה

אויף פאסט

סובסקרייבט אייך צו באקומען די "עצתו אמונה" יעדע וואך אויף די פאסט

פאר די ביליגע פרייז פון בלויז \$2.99 א וואך זייט אויך פון די גליקליכע וואס זענען זיך מחיה יעדע וואך מיט די פילע עצות און חיזוק אין לעבן

718-387-2691 #3

subscribe@kerenhadfusa.org

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך

845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com